

①

ケイちゃんの 消えない雲

原作者：吉村大作

作画：ユリヤ・ボンダレンコ

Every morning, she would see her father
off to work with a smile.

1

Хар сахар падарашро бо табассум ба
кор гусел мекард.

②

One summer morning on August 6, a small, black, round object fell on Kei's hometown of Hiroshima.

“What could that be?” said those who looked up at the sky.

②

Як субҳи тобистони 6 август дар зодгоҳи
Kei як ашёи хурди сиёҳ ва мудаввар
афтод.

"Ин чи аст?" — пурсид одамон ба осмон
нигариста.

③

“KABOOM!!”

In no time at all, there was an explosion with a loud that echoed across all of the world, and a massive mushroom cloud suddenly appeared, covering the entire city.

3

"BOOM!!"

Дере нагузашта таркиш бо садои
баланде ба амал омад, ки дар саросари
ҷаҳон садо дод ва ногаҳон абри азими
занбӯруғ пайдо шуд, ки тамоми шаҳрро
фаро гирифт.

④

In a flash, the entire city vanished.
Houses, schools, and hospitals all
disappeared without a trace.

It was a terrifying bomb, a nuclear
weapon, that had been dropped.

4

Дар як лаҳза тамоми шаҳр нопадид
шуд.

Хонаҳо, мактабҳо ва беморхонаҳо ҳама
бе нишоне аз байн рафтанд.

Ин бомбаи дахшатангез, яроки ядрой
буд, ки партофта шуда буд.

⑤

Miraculously, Kei was unharmed, but she saw people with burned skin floating in the river while others with burnt skin came to Kei saying. “Water... Give me water...”

Those people could not be saved.

And Kei never saw her family again.

5

Ба таври мӯъҷиза, Кеі осеб надидааст, аммо вай дид, ки одамони пӯсти сӯхта дар дарё шино мекунанд, дар ҳоле ки дигарон бо пӯсти сӯхта ба Кеі омада гуфтанд.

— Об... Ба ман об дех...».

Он одамонро наҷот дода натавонистанд.

Ва Кеі дигар ҳеҷ гоҳ оилаи ўро надидааст.

⑥

A single nuclear weapon took the lives of more than 100,000 people.

What's more, the black rain that fell after the explosion from the nuclear weapon led to many serious illnesses for many more people.

⑥

Як силоҳи ҳастай ҷони бештар аз 100 000 нафарро гирифт.

Зиёда аз ин, борони сиёҳе, ки пас аз таркиш аз силоҳи ҳастай борид, боиси бемориҳои зиёди ҷиддии одамони зиёд гардид.

Eventually the war ended, and Kei became an old woman.

The city of Hiroshima has recovered to be just as beautiful as it ever was.

It makes it hard to believe that a nuclear weapon was dropped on this city.

7

Нихоят чанг ба охир расид ва кеі
пиразан шуд.

Шахри Хиросима мисли пештара зебост.
Бовар кардан душвор аст, ки ба ин шахр
яроки ядрой партофта шудааст.

⑧

And yet, even on sunny days, Kei's mind is overshadowed by lingering mushroom clouds.

The grief of those who perished and those who survived has remained throughout the passing decades.

8

Ва аммо, ҳатто дар рӯзҳои офтобӣ,
тафаккури Kei бо абрҳои занбӯруғ
сояафкан аст.

Ғаму андӯҳи ҳалокшудагон ва
наҷотёфтагон дар тӯли даҳсолаҳои
гузашта боқӣ мондааст.

Today, Kei shares her experience with the horror of nuclear weapons to people around the world because the use of such weapons could lead to many more people losing their lives.

9

Ҳоло, Кеі таҷрибаи худро дар бораи даҳшати силоҳи ҳастай ба одамони саросари ҷаҳон мубодила мекунад, зеро истифодаи чунин силоҳ метавонад боиси марги шумораи зиёди одамон гардад.

Kei has but one wish:
That nuclear weapons never be used
ever again.

10

Kei танҳо як хоҳиш дорад:
ки яроки ядрой дигар ҳеч гоҳ истифода
бурда нашавад.

安らかに眠って下さい
 過ちは
 繰返しませぬから

May all the people of the world finally
know peace and happiness.

The end.

11

Бигузор хамаи одамони руи замин сулху
осоиш ва хушбахтӣ пайдо кунанд.

Ба охир расид

“The Cloud That Won't Disappear by Kei”

Today, I would like to talk about a girl named Kei.

She was only 8 years old and lived in Japan during a time of war.

12

"Абре, ки нопадид намешавад - Ҳикояи Kei"

Имрӯз ман мехоҳам дар бораи духтаре бо номи Kei сӯҳбат кунам.

Вай ҳамагӣ 8-сола буд ва дар замони ҷанг дар Ҷопон зиндагӣ мекард.